

N:o 3.

Af Herr **Odelberg:** *Om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om uppgörande af förslag till ny tulltaxa m. m.*

Den 4 November 1863 afläto Rikens dåvarande Ständer en underdånig skrifvelse, hvaruti de hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhöllo, det täcktes Kongl. Maj:t, efter förutgången utredning af sakkunnige män, till Rikens näst församlade Ständer aflemna förslag till ny tulltaxa, deruti införseltullarne för de fabrikat, som utgöra föremål för inhemsk industri, blefve så afpassade, att de, å ena sidan, icke kunde lemna den svenska producenten tillfälle att skörda oskäligen vinst på öfriga medborgarnes bekostnad, men, å andra sidan, gjorde det för honom möjligt, att fördelaktigt bestå i konkurrens med andra länders industri-idkare.

Svaret på denna Riksdagens underdåniga anhållan meddelades redan den 6 i samma månad, deruti Kongl. Maj:t under ogillande af de grundsatser, som Rikets Ständer ansett böra tillämpas, tillsatte en tullkomité, hvilken anbefaldes att, i öfverensstämmelse med hvad Rikets då församlade Ständers Bevillnings-Utskott i afgifvet betänkande i ämnet föreslagit, under fortsatt tillämpning af handelsfrihetens grundsatser, iakttaga, att införseltullarne för de fabriks- och handtverksvaror, hvilka utgöra föremål för tillverkning inom landet, må i det fall der det finnes erforderligt, med iakttagande af hithörande förhållande så jemkas, att dessa förbrukningsartiklar icke må öfver höfvan fördyras.

Frukten af denna utaf Kongl. Maj:t beslutade åtgärd blef den, 15 månader derefter den 14 Februari 1865, afslutade handels- och sjöfarts-

traktaten med Frankrike. Redan derförut, år 1857, hade genom en tull-taxa i frihandelsanda införseltull på många artiklar blifvit borttagen och tullsatser på flere varor blifvit nedsatta till, som det då tycktes, det lägsta möjliga belopp. Omdömet om 1857 års tulltaxa och om den franska traktaten hafva utfallit mycket olika. Det ena partiet, som hittills varit det rådande, har ansett den rigtning hvaruti dessa båda författningar gått, för landet särdeles förmånlig, under det att motpartiet har betraktat dem båda, till sina följder, för landet förderfliga. Uti ett hänseende måste dock båda partierna vara öfverens, och det är deruti, att både 1857 års tulltaxa och franska traktaten på ett betänkligt sätt bidragit till importens ökande.

Ehuru denna ökning icke lärer vara obekant för någon, tillåter jag mig dock att exempelvis framlägga några siffror, utvisande det öfver-skott uti import, som egt rum under 20 år från 1856 till 1876 utaf några få varor af skilda varugrupper:

Öfverskjutande import.		1856.	1876.
Fläsk.....	Centner	6,400.	273,300.
Kött	»	6,500.	28,000.
Hudar, beredda	»	550.	36,800.
Kaffe.....	»	138,900.	266,000.
Socker, raffineradt.....	»	10,550.	389,300.
Väfnader af bomull.....	»	12,600.	19,400.
» ull	»	13,300.	40,000.
» linne.....	»	2,700.	20,100.

Hvilka följder en import i denna skala måste medföra på landets finanser, det har under loppet af sista riksdag, uti en då afgifven motion, blifvit ådagalagdt, och jag vill nu endast anmärka, att då staten har behof af ökade inkomster, en höjd tullbeskattning, jemte de fördelar den i öfrigt kan medföra, lämpar sig särdeles väl att bidraga till fyl-lande af statens behof. Detta jemte de tilldragelser, som vi hafva upplefvat under de senaste månaderna, torde hafva öfvertygat ett flertal af Kammarens ledamöter, att en import, som småningom tillintetgör lan-dets industri och invånjer befolkningen vid ett öfverflöd, som icke i en framtid kan komma densamma till del, eller med ett ord en hushåll-ning, som har en fortgående skuldsättning i utlandet till följd, icke kan i längden fortsättas.

Jag tager mig således friheten föreslå, att Riksdagen hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhåller:

1:o att Kongl. Maj:t täcktes åt ett tillräckligt antal sakkunnige män uppdraga att, så tidigt som erfordras för att blifva föremål för ompröfning vid nästa års riksdag, uppgöra förslag till ny tulltaxa, byggd på sådana grunder, att landets näringsidkare må kunna bestå i konkurrens med idkare af samma näring i andra länder, och att de så kallade finanstullarne äfvenledes på lämpligt sätt förhöjas; samt

2:o att någon handelstraktat med främmande makt icke måtte afslutas förr än Riksdagen blifvit i tillfälle pröfva och godkänna det i 1:sta punkten omnämnda eller annat tulltaxeförslag.

Stockholm den 25 Januari 1879.

Axel Odelberg.
